

Tranen

Over jouw tranen & Gods tranenflesje

Psalm 56:9

Ds. Ilonka Terlouw | Eeuwigheidszondag | 22 november 2020

1. Intro: Zomaar een omzwerving

– Het is een grauwe dag. Buiten regent het. Een vrouw zit op de bank voor het raam en staart naar buiten. Met een schuin oog kijkt ze zo nu en dan de kamer in, naar haar zoontje die in het midden van de kamer met de LEGO aan het spelen is. Gedachten gaan door haar hoofd. En langzaam komen de tranen:

Wat had zij fout gedaan?

Waarom was haar man vreemd gegaan?

Het was gewoon niet eerlijk. Hij had haar en zijn zoontje achter gelaten en was een nieuw leven begonnen met die vrouw. Zij was alleen achter gebleven. Meer dan een

jaar geleden was dat nu. Ze moest nu maar alleen voor hun zoontje zorgen en zien rond te komen. De tranen rollen over haar wangen.

Dan voelt ze de handen van haar zoontje op haar knie: 'Niet huilen mama, niet huilen mama.' Haar zoontje klimt op schoot en slaat z'n armpjes om haar nek. Hij geeft z'n mama twee dikke kussen, op elke wang één. 'Niet huilen mama.'

De deurbel gaat! De moeder staat op. Ze doet open, de buurvrouw staat op de stoep. De buurvrouw ziet het betraande gezicht van de vrouw:

'Hoe gaat het met je?'

- 'Nou,' begint ze voorzichtig, 'het valt me soms niet mee, weet je...'

'O, wat is er gebeurd?'

- 'Nou, ...zo zonder mijn man he, begrijp je...'

'Je man, die ex van je bedoel je? Ben je daar nou nog steeds mee bezig. Die man van je, is al die aandacht niet waard. Vergeet hem toch, je maakt het jezelf zo alleen maar moeilijker, je moet niet zo vasthouden aan je verdriet. Er is toch nog zoveel moois in het leven... Het is al weer zo lang geleden.'

- 'Ja, ach, lacht de moeder wat verlegen terug... Ze veegt de laatste tranen definitief weg. Kom binnen. Koffie?'

En even later zitten ze aan de koffie, te keuvelen over het weer en de boodschappen.

Pas 's avonds, 's avonds laat, wanneer ze alleen in bed ligt, durft ze de tranen weer toe te laten. Maar de woorden blijven haar bij: 'Ben je daar nou nóg mee bezig?' 'Laat het toch los, het is al zo lang geleden...' Misschien moest ze het inderdaad maar loslaten en proberen te vergeten... 'Niet huilen mama, niet huilen!' En langzaam verstillen haar tranen. Ze zal niet meer huilen. –

2. Tranen die niet gezien worden

Zomaar een omzwerving uit het leven van een vrouw. Tranen van een jonge vrouw die niet gezien worden.

Misschien herkent u hier wel iets van, uit uw eigen leven. De ervaring dat je vriend of vriendin net anders reageert dan je gehoopt had, kan je lang bijblijven. Juist op de momenten dat je het zo hard nodig hebt, kunnen mensen je teleurstellen. Soms wil je je verhaal kwijt, maar is er niemand die luisteren wil. Wat kan je dan verlangen naar iemand die bij je is en het met je verdriet kan uithouden.

Te midden van alles wat je meemaakt in het leven, neemt je verdriet een bijzondere plaats in. **Je tranen maken je sterk en ze maken je kwetsbaar.**

‘Droog je tranen toch!’ De tranen drogen niet op, ze verstillen slechts. Innerlijk blijft je hart vaak huilen.

3. Een stil gebed uit een huilend hart

Zo niet! Zo gaat God niet om met ons verdriet. Telkens weer als ik deze Psalm lees, raakt dat me. Het raakt me te lezen dat God het verdriet en de pijn van zijn kinderen serieus neemt.

In deze Psalm staat een uiterst bijzonder gebed, een gebed dat laat zien dat God uiterst zorgvuldig omgaat met onze pijn, een stil gebed dat **zeldzaam kostbare woorden van troost** bevat. Het is één van de meest troostrijke teksten in de Bijbel die ik ken.

‘Mijn omzwervingen hebt u opgetekend,
Vang mijn tranen op in uw kruik.’

Met dit gebed geeft David woorden aan zijn hart dat huilt. Soms voel je je zo verloren en lijkt het alsof er niemand is, die je begrijpt, die ervan weet. – Zo moet David zich gevoeld hebben. Al tijden zwerft hij rond door het bergland van Palestina. Alleen. Opgejaagd door Saul. Wat moet hij een dromen hebben gehad toen hij jong was! Vol ambitie, gezalfd door een profeet die hem zei dat hij koning zou worden. Zo leek het ook te gaan. Hij was nog jong toen hij Goliath versloeg! Iedereen juichte hem toe. Saul heeft duizenden, maar David... Maar nu, nu is er niemand die oog voor hem heeft. Deze ervaring raakt hem diep. Hij zit inmiddels gevangen in Gat. Nee, er is weinig van zijn dromen over, er is weinig van hem over... Stilletjes bidt hij: 'Vang mijn tranen op in uw fles.'

Welke omzwervingen kenmerken jouw leven?

Welke tranen leven er in jouw hart?

4. God verzamelt jouw tranen

– 40 jaar later zit de vrouw weer achter datzelfde raam. 40 jaar later. Het is een grauwe dag. Buiten regent het. Met een schuin oog kijkt ze zo nu en dan de kamer in, een lege kamer. Ze is alleen. Ze heeft niet meer gehuild. Maar de pijn, het verdriet van vroeger - het is er nog steeds. Ze kan het niet vergeten. Het leven was zo onrechtvaardig geweest. Toen haar zoontje ouder werd, koos hij de kant van zijn vader. Ze weet wel, dat zij niet altijd de vrolijkste moeder was. Het verdriet knaagde aan haar. En toch, ze kan er nog steeds niet bij.

Zoveel dingen zijn ongezegd gebleven.

Nu is haar leven bijna voorbij. Zoveel tranen zijn er gevloeid, en ze waren allemaal voor niks geweest. Ze zijn verloren gegaan. Haar hart huilt stille tranen. Tranen die nooit gezien zullen worden, tranen waar nooit erkenning voor zal zijn, tranen waar nooit recht aan gedaan zal worden. –

Maar juist dan als zijn kind, **als jij verdriet hebt, wordt Gods hart ten diepste geraakt.**

Jouw omzwervingen en jouw tranen, jouw verdriet gaan hem aan het hart. Hij kan het niet aanzien dat jouw tranen verloren gaan.

Daarom houdt God een register bij. Niet enkel een geboorteregister, niet enkel een overlijdensregister. Maar elke omzwerving uit jouw leven en elke traan wordt door hem nauwgezet opgetekend. Sterker nog, hij verzamelt al jouw tranen in zijn kruik. **In Gods tranenflesje worden al jouw tranen bewaart.**

Niet achteloos gaat God om met jouw verdriet, alsof dat deel van jou, dat deel van jouw hart, er niet mag zijn. Schaamte, dat is wat wij vaak voelen bij ons eigen verdriet. Veel mensen hebben het gevoel dat hun tranen er niet mogen zijn en er niet toe doen. Maar voor God doen ze er toe. Daarom laat hij jouw tranen niet verloren gaan. **God vangt ze op, één voor één.**

Zo koestert God uw verdriet, zo koestert God u.

5. Gods tranenflesje

In de tijd van de Bijbel hadden vrouwen tranenflesjes. Bij opgravingen in onder andere Israël zijn deze flesjes daadwerkelijk teruggevonden. In verscheidene musea kun je ze vandaag de dag bekijken. Het zijn kleine flesjes of kruikjes, vaak van glas, met een lange dunne hals. Als ze verdrietig waren, dan vingen vrouwen hun tranen op in zo'n tranenflesje. Zo bewaarden ze hun tranen.

Deze tranenflesjes werden bijvoorbeeld gebruikt als de mannen op oorlogspad gingen. Vrouwen bleven alleen achter. We kunnen ons er wel iets bij voorstellen, dat hun dagelijks leven niet makkelijk was. Het gemis van je man, een onzekere toekomst, de angst, de eenzaamheid. Er werden heel wat tranen gelaten. Die tranen vingen ze dan op. Ze bewaarden dat flesje voor de dag dat hun man terug zou komen.

Als hun man terugkwam, dan kon zijn vrouw hem dat flesje met tranen laten zien. Dat zei vaak meer dan woorden konden zeggen: 'Zoveel hou ik van je, zoveel heb ik je gemist.'

Dat is het beeld dat David in gedachten heeft, als hij stilletjes bidt: 'Vang mijn tranen op in uw kruik.'

Voor God is elke traan die wij laten kostbaar. Hij vangt ze op en bewaart ze. Hij bewaart ze, tot die dag dat wij zullen thuiskomen, van een slagveld misschien wel. Dan zal hij dat flesje laten zien. **Het zal meer zeggen dan woorden kunnen uitdrukken:** 'Zie maar, zoveel hou ik van je. Elke traan die jij hebt gehuild, heb ik gezien. Ik heb ze opgevangen; ik heb ze niet verloren laten gaan.'

6. God doet recht aan ons verdriet

Een kruik vol met tranen, God draagt het met zich mee op zijn hart. Als Gods dag aanbreekt, zal hij ze voor het voetlicht brengen. Elke traan zal op die dag getuigen van alles wat wij in ons leven hebben moeten doorstaan. Niets zal ongezegd blijven. **Zo zal God je recht doen.**

Nu viert het recht misschien nog geen zegen, ook in Davids leven niet. Hij wordt achtervolgd door Saul, hij is gevangen genomen door de Filistijnen. Er is genoeg leed dat hij te dragen krijgt, vers 2, 3, 6,7: Ze bestrijden hem, ze bedreigen hem, ze krenken hem met hun woorden, ze maken boze plannen tegen hem, ze bespieden hem, ze loeren op zijn leven. Gaan zij hun straf ontlopen? Zo vraagt David wanhopig aan God (vers 7). Reikhalzend ziet hij uit, naar die dag dat God recht zal spreken, die dag waarop de dingen recht gezet zullen worden.

Daar klampt David zich aan vast; daar vindt hij troost. Al heeft niemand oog voor zijn verdriet, God heeft dat wel. God is ons zó nabij, dat hij elke traan die over onze

wangen biggelt opvangt. Het zijn geen zinloze tranen; **je huilt niet tevergeefs**. Op zijn dag zal hij uitkomst geven en recht doen aan al ons verdriet.

Ik zeg dat met diepe ootmoed in mijn hart. Want ik weet, dat als alle tranen aan het licht komen, er ook tranen zullen zijn die tegen mij getuigen. Hoeveel tranen in die tranenflesjes heb ik niet veroorzaakt? Pijn die ik anderen deed met mijn opmerkingen, of met mijn ongeduld, mensen die ik tekort heb gedaan. Zonder de verzoening van Christus onze Heer wordt het niets op die dag. Dat geldt ook voor de gebrokenheid van deze wereld, die groter is dan al het leed dat wij elkaar aandoen. **Al dat verdriet hunkert naar Gods verzoening**. Ja, er zal erkenning zijn voor elke traan, maar ook vergeving voor mij én voor wat die ander deed. Wij zullen met God, en met elkaar, en met ons verdriet in Christus verzoend worden.

Op die dag in de hemel, wat een dag, wat een vreugde zal dat zijn! (Opw. 818)

Op die dag, als ons verdriet is uitgesproken, als er recht is gedaan, dan kan Gods vrede rijk in volle omvang aanbreken.

7. Vrede in verdriet

Tot die tijd mogen wij huilen, om verdriet en pijn dat ons wordt aangedaan.

Tot die tijd zal God al onze tranen opvangen, en ze bewaren.

Als het je benauwt dat er dingen in het leven ongezegd zullen blijven;

als je onrustig bent en erkenning zoekt;

als je binnenin je die sterke dwang voelt om erover te praten,

of juist bang bent omdat je er niet over praten kúnt;

als je gefrustreerd bent dat er zo weinig mensen luisteren,

of lijdt aan het besef dat niemand je ten volle begrijpen zal...

Weet dan dit, en put hier vrede en kracht uit:

Je hoeft niet bang te zijn om wat gebeurd is te vergeten, je kunt gerust zwijgen.

Want God vergeet het niet en God zal niet zwijgen.

Je hoeft je recht niet te behalen.

God zal je recht verschaffen.

Jij hoeft je tranen niet te drogen

Ooit zal Góð je tranen drogen.

– ‘Niet huilen, mijn kind.

Je hoeft niet meer te huilen.’ –

l lonkaTerlouw.com

l lonkaTerlouw.com